

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2009 ਦਾ 110)

ਅਗਸਤ 06,2013-

[ਡਾ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਚੌਹਾਨ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ, 02 ਆਰ/ ਡਬਲਯੂ.120-B-; ਕੁੱਟ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ੀ -'ਬੀ', ਉਸ ਦਾ ਭਤੀਜਾ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਦਾ ਦੇਸਤ 'ਆਰ'-ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ-ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ-ਆਯੋਜਿਤ:ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਾਇਜ਼-' ਐੱਸ' 'ਆਰ' ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ' ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਐੱਸ' 'ਆਰ' ਨੂੰ 'ਜੀ' ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ।- ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਇਸ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਮਾਇੰਡ ਸੀ-'ਬੀ' 'ਜੀ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਐਜ਼ਕੂਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ-ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 'ਬੀ' ਅਤੇ 'ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ' ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ-'ਬੀ' ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਧਮਕੀ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਸੀ: ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-' ਬੀ' ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੀ।

ਸਬੂਤ-ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ-ਕਤਲ ਕੇਸ-ਚਾਰੂ ਨਾਲ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਮੌਤ-ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ

ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸੀ-ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ-ਆਯੋਜਿਤ: ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ -ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੇਵ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਤੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਹਮਲਾਵਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ ਵਾਪਸ ਵੱਡੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੇਸ਼ੀ-ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖਦਾ ਸੀ।

ਸਬੂਤ-ਗਵਾਹ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ- ਕਤਲ ਦਾ ਮੁੱਕਦਮਾ-ਸੁਰਾਗ ਲਈ ਜਨਤਕ ਅਪੀਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪੀਡਬਲਯੂ ਨੇ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀਤ ਕੀਤਾ- ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ' ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ- ਆਯੋਜਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਬੂਤ-ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ-ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਝੂਠੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ" ਦਾ ਰੌਲਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਜਿਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਬਚਾਓ-ਬਚਾਓ" ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ-ਕੀ ਇਹ ਅੰਤਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ-ਆਯੋਜਿਤ: ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ-ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ-ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਬੂਤ-ਮਨੋਰਥ -ਸਬੂਤ-ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।।

ਸਬੂਤ- ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰਸੰਸਾ; ਸਥਿਤੀ-ਆਯੋਜਿਤ: ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੰਗਤ ਸੰਸਕਰਣ/ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, "ਜੇ ਇਹ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਬੀ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਦੇਸਤ 'ਆਰ' ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 'ਜੀ' ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦਾ ਪਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਰਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੰਜਰ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਤੇ ਮੈਂਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ।

'ਬੀ' ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1., ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਬੀ' ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਜਿਸ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਜੀ' ਸੀ। ਪਾਰਕ ਦੀ ਹੇਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਖੰਜਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਇੱਥੇ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 8, ਜਿਸ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ '120-ਬੀ' ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 'ਬੀ', 'ਐੱਸ' ਅਤੇ , 'ਆਰ' ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆ- 1. ਪੀਡਬਲਯੂ1 ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ 'ਐੱਸ' ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਘਟਨਾ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦਾ 'ਐੱਸ' ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪੂਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਛੁਪਾਣ ਲਈ ਸ਼ੇਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਹਮਲਾਵਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ ਨੂੰ ਨੇਕਰੀ ਤੇ "ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਭੱਦਲ "ਖੰਡੀ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ" ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 'ਆਰ' ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ [ਪੈਰਾ 20] (603-ਸੀ, ਈ-ਐਚ; 604-ਏ-ਬੀ)

2.1. ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਨੇ ਸੁਰਾਗ ਲਈ ਜਨਤਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ! ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ 'ਜੀ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੋਰਥ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 'ਜੀ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। [ਪੈਰਾ 21, 22] (604-ਸੀ; 605- C; 606-C-E]

2.2 ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹਮਲਾਵਰ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਦੀ ਵਾਡ ਰਾਹੀਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਏ-ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਸੀ। ਤਾਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਹੇਜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਹੇਜ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਦੇ ਰੰਗੇ ਪੱਤੇ ਮਿਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਜੇਬ ਦਾ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 23] [606-ਐਚ; 607 -ਏ-ਸੀ]

2.3. 'ਜੀ' ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਨੇ ਦੋ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕੂਟਰ ਉੱਤੇ ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ PW1 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ, 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਆਰੋਪੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਲੱਭੀ ਗਈ ਖੰਜਰ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖੰਜਰ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 26] [608-ਏ-ਬੀ]

2.4. ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੰਗਤ ਸੰਸਕਰਣ/ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਜੋ ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਟ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦਾ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27, 29 ਅਤੇ 30] [608-ਐਚ; 609 - A, H; 610-A, F]

ਸੰਪਤ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ. ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 124: 2012 (2) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 289; ਨਾਰਾਇਣ ਚੇਤਨਰਾਮ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2000) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 457:2000 (3) ਸੱਪਲ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 104 ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸੰਭੁਦਿਆਲ ਗੁਪਤਾ (ਡਾ.) ਬਨਾਮ ਰਾਜ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 657:2010 (15) I.ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 452;

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਉਰਫ ਬਟਯਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ

(2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'। 3. ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਲ ਸੁਣਿਆ "ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ"। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ "ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਬਚਾਓ-ਬਚਾਓ" ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ। ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 ਜਾਂ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 2 ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਤਲ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੇ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਵਾਹੀ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਨੇ 'ਜੀ' ਉੱਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। [ਪੈਰਾ 31] [610-ਜੀ; 611-ਏ-ਡੀ]

4. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਐੱਸ' ਜਾਂ 'ਆਰ' ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ: ਸਾਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਆਰੋਪੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੋ "ਖੰਡੀ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ" ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੀ। 'ਐੱਸ' ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ 'ਜੀ' ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। 'R' ਦਾ 'ਜੀ' ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜੀ' ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜੇ 'ਜੀ' ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਮਨੋਰਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਨੋਰਥ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਨੋਰਥ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 32] [611-ਈ-ਐਚ]

5. "ਬੀ" ਨੇ "ਜੀ" ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਚੇਅਰਮੈਨਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਜੀ" ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਨੋਰਥ ਸੀ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ 'ਜੀ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ 'ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੀ' ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਥਿਤ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ 'ਜੀ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ 'ਬੀ' ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਖ਼ਤ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ "ਗੁਰਦਾਸਪੁਰਿਯਾ" ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਕਤਲ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਮਕੀਆਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ 'ਬੀ' ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕੇ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 'ਬੀ' ਨੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਮਨੋਰਥ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਦਾ 'ਜੀ' ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਮਨੋਰਥ ਜਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 33] [612-G-H; 613-A-G]

6. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਾਲੀ ਤੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ

ਤੋਂ 14.06.2003 ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 22.06.2003 ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ 'S' ਅਤੇ 'R' ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ -

ਬੀ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ 'ਜੀ' ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਜੇ ਕਥਿਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹੀ ਕਾਰਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵੈਰ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 34] [613-ਐਚ; 614-ਏ-ਸੀ]

7. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਮਨੋਰਥ ਹੈ। ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 'ਬੀ' ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 'ਐੱਸ' ਅਤੇ 'ਆਰ' ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਮਨੋਰਥ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਇਸ ਕਤਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਾਸਟਰਮਾਇੰਡ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 35 ਅਤੇ 36] [614-ਜੀ-ਐਚ; 615-ਏ-ਬੀ]

ਸੰਪਤ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 124:2012 (2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 289;
ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ

(2010) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 747:2010 (13) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 901 ਰੂਕੀਆ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

(2011) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 779:2011 (4) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 711-ਵਿਲੱਖਣ.

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ:

2012 (2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 289	ਪੈਰਾ 27	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ
2000 (3) ਸਪਲ.ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 104	ਪੈਰਾ 27	ਤੇ ਨਿਰਭਰ
2010 (15) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 452	ਪੈਰਾ 28	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ
(2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722	ਪੈਰਾ 29	ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2012 (2) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 289	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪੈਰਾ 35
2010 (13) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 901	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪੈਰਾ 35
2011 (4) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 711	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪੈਰਾ 35

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1110.

2007 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 334-ਡੀ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 17.07.2008 ਤੋਂ

ਨਾਲ

Crl.A.Nos| 2009 ਦਾ 1112 ਅਤੇ 1111/ਐਚ. ਐਸ. ਫੂਲਕਾ, ਮਹਾਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਨੀਰਜ ਗੁਪਤਾ, ਐਚ. ਜੇ. ਐਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਗੁਰਸੀਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਪਮਾ ਗੁਪਤਾ, ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਅਮਿਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਨੇਹਾ ਕਪੂਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ. ਮਧੁਕਰ ਏ.ਏ. ਜੀ., ਪਰੀਤੋਸ਼ ਅਨਿਲ, ਅਨਵਿਤਾ ਕਾਊਂਸਿਲਰ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ, ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੁਮਾਰ _ ਆਰ., ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੌਤਮ, ਅਸ਼ਿਕ ਕੇ. ਮਹਾਜਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ, ਜੱਜ 1. ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 2007 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 334-ਡੀ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਿਤੀ 17.07.2008 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ -ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ - 2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1110 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ-2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ.1111 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ-2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1112 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 302 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.) ਅਤੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 271 ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 2003 ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ।

3. ਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਉਸ ਉੱਤੇ 5,000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ 1000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 1000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ।

4. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 21 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ-ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ 1 ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ।

ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੰਬੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਉੱਤੇ ਖੰਜਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ-ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਮਦਦ ਲਈ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਕਥਿਤ ਹਮਲਾਵਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ- ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ।

5. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਗੁਰਚਰਣ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੇਹਾਲੀ ਦੇ ਫੋਰਟਿਸ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ।

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

6. ਫੋਰਟਿਸ ਹਸਪਤਾਲ, ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-7-ਡਾ. ਕਮਲਜੀਤ ਚਾਚਲ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8-ਡਾ. ਸੰਜੇ ਆਹੁਲਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਕਈ ਜ਼ਖਮ ਦੇਖੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 21 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਕਈ ਚਾਕੂ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

7. ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 21) ਫੋਰਟਿਸ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ, ਮੋਹਾਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਨੂੰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 21) ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (P.W.21) ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਮੋਹਾਲੀ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

8. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 21), ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 1 ਨਾਲ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਗਏ।

ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਪਏ ਦੋ ਬਟਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਰਕ ਦੀ ਹੇਜ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਖੰਜਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 2) ਅਤੇ ਨੇੜਲੇ ਹੇਜ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੱਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਜੋ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ

ਇੱਕ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਉਹ ਟੁਕੜਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਜੇਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼-ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 21) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

9. ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਉੱਤੇ 17 ਜ਼ਖ਼ਮ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਡਾ. ਨਵਨੀਤ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 8) ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਮੋਹਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

10. 22 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 21) ਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 160 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰ, ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

11. ਕਿਉਂਕਿ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 22 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਪੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਨੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 21) ਨਾਲ 23 ਜੂਨ 2003 ਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ।

ਉਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਰਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ 11 ਫੇਜ਼, ਮੋਹਾਲੀ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ; ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਖੰਜਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਚਾਕੂ ਸੀ; ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਕ ਦੀ ਹੇਜ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਬਜਾਜ਼ ਚੇਤਕ ਸਕੂਟਰ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰ. ਸੀਐਚ-01-ਡੀ-4465, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਕ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੜਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਕੂਟਰ ਇੱਕ ਰਾਕੇਸ਼

ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਕੂਟਰ ਸਿਰੀਕਾਂਤ ਭੰਡਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 4/8) ਅਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਰਸੀਦ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 4/ਸੀ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ।

ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ 5

12. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ 3 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ- ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ(ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 20) ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

ਜੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 13) ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 21 ਜੂਨ 2003 ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਤੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 3 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 21) ਨੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

13. ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ 3 ਜੁਲਾਈ 2003 ਨੂੰ ਰੋਪੜ ਦੇ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਮੁੱਖ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ।

14. 4 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 21) ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 4 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

15. 5 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਖੰਜਰ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਚਿੱਲਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਰੇਲਵੇ ਪੁਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ। ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬ੍ਰਿਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਖੰਜਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਡੀ)। ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਕਮੀਜ਼ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਜੀ)। ਪੈਂਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਐੱਫ) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਕ ਪੋਲੀਥੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦਗੀ ਮੀਮੇ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਤੇ (ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਈ), ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ।

16:ਦੇਸ਼ੀ-ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਖੁਲਾਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਬਜਾਜ ਚੇਤਕ ਸਕੂਟਰ ਜਿਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰ. ਸੀ. ਐੱਚ.-01-ਡੀ-4465 ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਕਮੀਜ਼ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 19/ਐੱਲ.), ਜੋ ਪਾਪੜੀ ਅਤੇ ਮਨੋਲਟ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ, ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਬੂਟ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 19/ਐੱਚ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਖੰਜਰ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ ਇਹ ਖੰਜਰ' ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੰਜਰ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ। ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ PA/4.

18. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 21 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ।

19. ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ। ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 1 ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਤੋਂ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਉੱਤੇ ਖੰਜਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲਗਭਗ 26/27 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ "ਬਚਾਓ-ਬਚਾਓ" ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਰੋਜ ਉੱਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਏ।

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੋਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਹਰਦੇਵ ਕੌਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 'ਖੰਡੀ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ' ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਸੀ।

20. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹਮਲੇ ਦੀ ਇਕਲੈਤੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ, ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪੂਰੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਪਰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 1 ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਤੋਂ ਪਾਰਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਮੁੰਡੇ ਕੱਟੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਰਣਨ "ਇੱਕ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਕਲੀਨ ਸ਼ੇਵਨ" ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ "ਬਚਾਓ-ਬਚਾਓ" ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਖੰਜਰ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਹ ਮੁੰਡੇ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸ ਦਾ ਦੇਸਤ ਸੀ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ: ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ

ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਪਸ ਵੱਡੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

.ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ

ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਭੱਦਲ "ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਖੰਡੀ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ", ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਸਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵੀ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

21. ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19), ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਸੁਰਾਗ ਲਈ ਜਨਤਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੀ 21 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਉਸ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਰਕ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਜ਼-11 ਮੋਹਾਲੀ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 32/33 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 28 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਕੱਟ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਜਰ/ਚਾਕੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਝਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਬਜਾਜ ਚੇਤਕ ਸਕੂਟਰ ਸੀਐਚ-01-0-4465 ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਜੇ ਸੜਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਐਸ. ਪੀ. ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਖੰਜਰ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਬਜਾਜ ਚੇਤਕ ਸਕੂਟਰ CH-01-0-4465 ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸਬੰਧੀ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਡਿਕੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਟਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਕੂਟਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ।

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬਡੇ ਜੇ.]

ਦੇਸ਼ੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ " ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਕੰਡਾ ਕੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਚਾਚਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਚਾਚੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੇੜ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਐਚ. ਐਸ. ਫੂਲਕਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਵੱਲੋਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ- ਅਪੀਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1110/2009 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮਨਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ' ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

22. ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ. ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਅਨੁਸਾਰ! } ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15/20 ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 23 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ 1 ½ ਘੰਟੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਥਿਤ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਥਾਣੇ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਉਹ 15/20 ਮਿੰਟ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ 23 ਜੂਨ, 2003 ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19)-ਨੇ ਝੂਠਾ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਕੰਡਾ ਕਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਚਾਚੀ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗਵਾਹ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੇਸ਼ੀ ਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਉੱਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਪਾਰਕ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਰਿਕਵਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਾਹਰ ਸੁਟਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

23. ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਮਹਾਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1111 ਅਤੇ 2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1112 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਹੇ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਹੇਜ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਰਕ ਦੀ ਹੈਜ ਕੁੱਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ 5 ਫੁੱਟ/6 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਸੀ।

ਵਾਇਰ ਵੀ ਹੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਉੱਥੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਏ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ ਜੋ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਰਿਨਪਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

[ਐਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹਮਲਾਵਰ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਦੀ ਵਾਡ਼ ਰਾਹੀਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 19/ਏ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਸੀ। ਤਾਰ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋਜ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਖੂਨ ਦੇ ਰੰਗੇ ਪੱਤੇ ਹੋਜ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਜੇਬ ਫਟੀ ਹੋਈ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

24. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੰਜਰ ਨੂੰ 'ਖੰਜਰ' ਵਜੋਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਾ. ਨੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਕਿਸੇ ਤੇਜ਼ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਹਥਿਆਰ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਖੰਜਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

25. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਖੰਜਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜੋ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

26. ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਬੰਡਲ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਓਵਰਰਾਈਟਿੰਗ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ

ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਨੇ ਦੋ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਆਰੇਪੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਲੱਭੀ ਗਈ ਖੰਜਰ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖੰਜਰ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।²⁷ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਜੋ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਕੰਡਾ ਕਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਚਾਚੀ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ii) ਟਰਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਸੀ।

(iii) ਇਹ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਰਾਜਨਿਤਿਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ। ਚੇਅਰਮੈਨ, ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 20,000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; (iv) ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਦੁਆਰਾ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਨੇ 161 ਬਿਆਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (v) ਕਥਿਤ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ-ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 3/4 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ; 161 ਬਿਆਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਰੀ 'ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (vi) ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ; 161 ਬਿਆਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਰਨ ਦਾ ਤੱਥ 'ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (vii) ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਤਲ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਿਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਗਾਰ ਜਾਪਦੇ

ਹਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਜਾਵਟ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।

ਜੇ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੰਗਤ I

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

ਸੰਸਕਰਣ/ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ, ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਕੈਡਿਟ ਯੋਗ ਹੈ। ਸੰਪਥ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿੱਚ:(2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 124, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਨਾਰਾਇਣ ਚੇਤਨਰਾਮ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ (2000) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 457 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ "

42. ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜੋ: ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਵਾਹ ਸੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸੱਚੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਓਰੀ ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਖੇਡਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

28. ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸੰਭੁਦਯਾਲ ਗੁਪਤਾ (ਡਾ.) ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ:(2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 657, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"30. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ/ਗਲਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ, ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਟ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰਵਨਨ) (2008) 17 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 587 "

29. ਨਰਿੰਦਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 'ਸਿੰਗਾਰ' ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਪੀਡਬਲਯੂ _ 19), ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ
ਨਾ ਕਰੋ

ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਉਰਫ ਬਟਯਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ:(2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722 ਸਫ਼ਾ 740 ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

" ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਾਂਗ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ, ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੇਲੋੜੇ ਵੇਰਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੰਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ, ਕਥਿਤ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਮੀਆਂ, ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

30. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਰਿੰਦਰ ਬਨਵੈਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 19) ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

31. ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਨੇੜਲੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣੀ ਕਿ "ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ"। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਪਿਆ ਸੀ। ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿਟੀ ਹੌਂਡਾ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੋਰਟਿਸ ਹਸਪਤਾਲ, ਮੋਹਾਲੀ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ। - ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ; ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ "ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਬਚਾਓ-ਬਚਾਓ" ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ "ਵਿਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਜਾਂ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ। ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹੋਏ ਕਤਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਉੱਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

32. ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਫਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਬੰਧ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਇਸ "ਖੰਡੀ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ" ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ, ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ

ਜਾਪਦਾ। ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ? ਜੇਕਰ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਵੈਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਮਨੋਰਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਨੋਰਥ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਨੋਰਥ ਸੀ।

ਇਸਤਗਾਸਾ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 21 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਕਤਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। "ਖੰਡੀ ਫਰੈਂਡਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ" ਇਸ ਦੀ ਹੱਡੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇ "ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਭੱਦਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਗਭਗ 20 ਕਰੋੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਇਸ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਟਰੱਸਟ ਦੇ 8 ਟਰੱਸਟੀ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਟਰੱਸਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ-ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਦੇਵ ਕੌਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

• ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਉਹ ਇਸ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਧੀ ਗੁਨੀਤ ਕੌਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਇਸ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਲਈ ਚੋਣ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ।

33. ਅਸੀਂ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਇਸ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ

ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਨੋਰਥ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬੜੇ ਜੇ.]

ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ (ਮੂਤਿਕ) ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਦੇਵ ਕੌਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਦੇਵ ਕੌਰ ਉਸ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਗੁਰਕਰਨ ਸਿੰਘ (ਮੂਤਿਕ) ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਦੇਸ਼ੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਦੇਵ ਬੀ ਕੌਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਖ਼ਤ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ "ਗੁਰਦਾਸਪੁਰੀਆ" ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਕਤਲ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਮਕੀਆਂ ਨੇ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕੇ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਦੇਵ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ਼, ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕਤਲ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਮਨੋਰਥ ਜਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਸੀ।

34. ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮੋਹਾਲੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ
ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ 14.06.2003 ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾ ਕੇ 'ਤੇ 22.06.2023 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਠਹਿਰੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਨੋਰਥ

ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਧੀ ਗੁਨੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹੀ ਕਾਰਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵੈਰ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

35. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਪਤ ਕੁਮਾਰ (ਉੱਪਰ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਃ(2010) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 747 ਅਤੇ ਰੂਕੀਆ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜਃ(2011) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 779 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਪਤ ਕੁਮਾਰ (ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਮਨੋਰਥ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਇਕੱਲਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ. ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਥਿਤ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਾਲਾਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ

ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ
ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

[ਐੱਸ. ਏ. ਬੋਬਡੇ ਜੇ.]

ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

36. ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

37. ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ, 2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1110 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ। ਜੇ ਉਹ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।